

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Tredje behandling af lovforslag nr. L 217: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Oprettelse af et procesbevillingsnævn m.v.). Af justitsministeren (Bjørn Westh). (Fremsat 6/4 95. Første behandling 18/4 95. Betænkning 18/5 95. Anden behandling 31/5 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**John Vinther (KF):**

Regeringen har jo hentet hjælp til gennemførelsen af dette lovforslag i begge sider af salen. Faktisk er det kun Det Konservative Folkeparti, der ikke om et øjeblik trykker på de grønne knapper. Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte lovforslaget, og det er der en række meget gode grunde til.

For det første er det jo en del af forslaget, en meget vigtig del, at tredjeinstansbevillinger fremover kun skal kunne opnås, når og hvis en sag er af principiel karakter. Det er ikke længere nok, at der er en stærk formodning om, at Højesteret vil kunne tænkes at ændre afgørelsen, simpelt hen fordi der er tale om en urigtig afgørelse.

Vi frygter derfor, at det i fremtiden vil blive nærmest umuligt at få ændret en sådan urigtig afgørelse. Det betyder, at den lov, der om et øjeblik vil blive vedtaget, i en række konkrete tilfælde vil krænke den enkeltes retsfølelse. Man bryder dermed det fundamentale princip, at urigtige afgørelser ved i sidste instans at blive indbragt for Højesteret kan bringes til en rigtig afslutning. Derved vil loven efter Det Konservative Folkepartis opfattelse også være i uoverensstemmelse med befolkningens almindelige retsbevidsthed. Det undrer, at partier, der normalt påberåber sig at værne om folks retsbevidsthed og retssikkerhed, kan stemme for dette lovforslag.

Dernæst har Det Konservative Folkeparti den holdning, at den nugældende ordning, hvor det jo er Justitsministeriet, der behandler anmodninger om tredjeinstansbevillinger, har fungeret upåklageligt og da heller ikke har givet anledning til nævneværdig kritik.

Vi havde ønsket, at den nuværende ordning var blevet fortsat, og vi undrer os over, at flertallet her i salen absolut vil ændre på en ordning, der har fungeret upåklageligt.

Endelig undrer vi os over, at flertallet holder en politisk bagdør åben. Nok lægges kompetencen til meddelelse af tredjeinstansbevilling til et nævn, men regeringen skal kunne påpege over for nævnet, at der er en konkret sag eller en type af sager, hvor det vil være hensigtsmæssigt, at der meddeles tredjeinstansbevilling. Af bemærkningerne fremgår det, at det formodes, at nævnet vil se positivt på en sådan henvendelse fra regeringen. Jamen hvorfor skal man dog have den politiske bagdør? Enten lægger man vel kompetencen over i et nævn, eller også beholder man den nugældende ordning. Det, der her lægges op til, virker noget halvhjertet.

Margrete Auken (SF):

Man skal altid holde på lommerne, når nogen snakker om den almindelige retsbevidsthed; så er der grund til at spærre øjnene op. Her står vi altså med en sag, hvor i hvert fald flertallets retsbevidsthed i Folketinget allerede for mange år siden vedtog, at tredjeinstansbevillingerne skulle væk fra Justitsministeriet. Så har der siden hen været beslutning om, hvor den så skulle ligge henne, og det er så det, der omsider og efter nogen skubben er blevet til, at vi nu har et komfortabelt flertal for at slå fast, at der skal et særskilt nævn til at afgøre disse tredjeinstansbevillinger.

Men det, som jeg synes har været et vigtigt punkt i vores sidste del, og den bemærkning skal hr. John Vinther da have, er spørgsmålet om, hvorvidt vi nu indskrænker folks mulighed for at få tredjeinstansbevilling.

Da vil jeg godt her benytte lejligheden til at takke ministeren for det svar, der kom over til os den 30. maj. Det burde i og for sig have været inddraget i betænkningen, for så kunne det have været slået fast, at det er det, der ifølge ministerens vurdering er retstilstanden. Men lad os benytte denne lejlighed til at minde om bilag 22, hvor ministeren refererer tre sager, som er rejst af professor Eva Smith om, hvorvidt disse sager eller tilsvarende sager vil blive indbragt for